Pierwsza audycja dla nauczycieli o nowych technologiach

Na antenie Radia Gdańsk oraz na koncie Instytutu Pamięci Narodowej na Spotify został opublikowany premierowy odcinek podcastów dla nauczycieli.

6-odcinkowy cykl audycji radiowych „Najnowsza historia, najnowsze technologie" powstał przede wszystkim jako wsparcie dla edukatorów, którzy chcieliby rozpocząć lub kontynuować wprowadzanie metod nauczania i projektów opartych na nowych technologiach do swoich zajęć lekcyjnych. Każdy z podcastów skupia się na innym zagadnieniu, m.in. wirtualnej i rozszerzonej rzeczywistości, metawersum.

Wprowadzeniem do cyklu jest dyskusja, w której uczestniczą: Magdalena Hajduk, dyrektor Biura Nowych Technologii IPN, Andrzej Horoch, ekspert we wdrażaniu innowacyjnych rozwiązań oraz Krzysztof Zieliński, dyrektor Uniwersyteckiego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Świętej Jadwigi Królowej w Tczewie. Przedstawiają oni swoje spostrzeżenia i doświadczenia w zakresie aktualnych potrzeb nauczycieli i uczniów oraz technologicznych zmian, które zachodzą w obecnym świecie.

Prowadzący każdy z 6 odcinków A. Horoch wskazuje możliwości wykorzystania nowych technologii w edukacji, podpowiada jak najlepiej przygotować się do lekcji, w której wykorzystana ma być wirtualna rzeczywistość oraz skąd czerpać scenariusze takich zajęć. Na konkretnych przykładach obrazuje i wyjaśnia różnice między często mylonymi technologiami VR i AR.

W pierwszym odcinku pt. „O potrzebie edukacji w oparciu o nowe technologie", Andrzej Horoch, innowator zajmujący się immersyjnymi projektami, opowiedział o badaniach dotyczących obecności wirtualnej rzeczywistości w życiu pokoleń Millenialsów, pokolenia Z i pokolenia Alfa. Wynika z nich, że młodzież jest zainteresowana poznawaniem historii, a wirtualna rzeczywistość może ułatwić nauczycielom prowadzenie lekcji. Warto podkreślić, że nowe technologie w rękach nauczycieli mają służyć jedynie jako narzędzia, dostosowane do potrzeb edukacyjnych.

Dlaczego nowe technologie są tak ważne w edukacji przyszłości? A. Horoch wymienił dwa powody. Pierwszy: ponieważ w przyszłości edukacja będzie podlegała maksymalnej personalizacji wobec potrzeb uczniów, aby mogła przyciągnąć ich uwagę rozproszoną nadmiarem bodźców. Tego nie da się osiągnąć tradycyjnymi metodami nauczania. Drugi: ponieważ coraz trudniejszym do osiągnięcia celem edukatorów, w dobie bombardowania zmysłów informacjami, będzie zatrzymanie w dobry sposób uwagi młodych i przekazanie im dużej ilości treści w krótki, angażujący sposób. Tego również nie da się osiągnąć bez odwołania do wirtualnej rzeczywistości.

Oczywiście trzeba mieć na uwadze rozsądne i umiejętne posługiwanie się nowymi technologiami, aby realizować nadrzędny cel, jakim jest przekazywanie wiedzy i wychowywanie dojrzałych obywateli. Nowe technologie są jak każde narzędzie: nie należy się ich bać, ale jednocześnie trzeba pamiętać o ich właściwym wykorzystaniu.

Poprzedni Strona
Następny Strona